

Forder, hvorpaa der er Kløver, friste Agerhønen til at bygge sin Rede og lægge sine Æg i Kløvermarkerne, og naar disse senere slaas, saa bliver hun jaget fra Reden og Ynglen ødelagt. Det er sandt, men noget Saadant vil jo ske, til hvilken Tid man end sætter Fredningstiden; kan man imidlertid enes om den 20de September, saa skal jeg ikke være nogen bestemt Modstander deraf, thi Noget bliver der jo altid udrettet i Retning af at frede om Agerhønsene ved at udsætte Jagten, om det end kun er i 8 Dage. Det vil jeg altsaa antage, vil komme under nærmere Overveielse. — Hvad Hærer i Haverne angaar, da kan vistnok Udskilligt tale for at forbyde Jagten ogsaa der eller rettere at udslette den Bestemmelse, som undtager Hærerne fra Fredning i Haver, men paa den anden Side maa man ikke glemme, at Hærerens Vejog i Haverne kan være til megen Skade. Hærerne æde Barken af de unge Frugttræer (Kabe n: Hør!) og Raalen, som Husmoderen gjerne selv vilde have, saa at der kan være Noget, der taler for, at Jagten paa Hærer tillades i Haver. Denne Bestemmelse er taget fra Loven af 1871. — Hvad Stærene angaar, har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at de henad Efteraaret, naar de ere samlede i Flokke, kunne anrette meget store Ødelæggelser navnlig i Kirsebærtræer, og det Samme gjælder om Morbærtræer, hvor disse findes. I Nyborgegnen f. Ex. skal der ofte ske store Ødelæggelser af Morbærtræer ved Stæren. Endnu et Tilfælde er der, hvor Stæren kan gjøre Skade i Haverne, skjøndt det i og for sig ikke er almindeligt, og det er, naar Stæren yngler anden Gang. Hvis det gaar, som det almindelig gaar, at Stæren kun yngler en Gang, forlader den jo strax Redepladsen og samler sig i store Flokke, men kommer den atter tilbage til Ynglekasserne og giver sig til at ynge anden Gang, er den langt fra at være en uskyldig Fugl. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Forslag bør tages under nærmere Overveielse, og jeg for mit Vedkommende skal slet ikke modsætte mig, at det er tilladt at skyde Stæren i Haverne, efterat den har ynglet første Gang, naar det hænder, at den atter yngler, og Tidsbestemmelsen derfor kan man vel ogsaa tage under nærmere Overveielse. Det er i det Hele

taget vanskeligt at bestemme en Fredningstid for et Dyr saaledes, at den ikke skulde medføre en eller anden Ulempe. Der er visse Henseender, hvori man kunde ønske, at Graaspurven var fredet, thi naar der er mange Oldenborrer, ødelægger den en Mængde af dem. Det er kun et lille Stykke, den fortærer af Oldenborrer, men den river den ubarmhjertig i Stykker for at faa den Smule, den vil have. Dette bringer mig til at omtale en anden Fugl, som det ogsaa er tilladt Brugerne, der ikke er jagtberettiget, at skyde, det er Raagen. Raagen var fredet i den første Lov om Fredning af nyttige Dyr, som Krigsdagen vedtog, men den gif ud senere, fordi det maatte erkjendes, at Raagen ved at ynge i større Mængde bliver besværlig, men paa den anden Side skal der tillægges Raagen den Berømmelse, at den tilbringer hele Dagen paa Markerne med at ndrydde de Larver, der findes, særlig Oldenborrelarver, og maatte det maatte være mig tilladt her at omtale, at saavidt min Erfaring strækker, har der ikke været nogen Hjemsgøelse af Oldenborrer i de Egne, hvor Raagen yngler. Her paa Sjælland nedjatte der sig en stor Koloni for en Del Aar siden ved Bredsløselille. Derfra har den udbredt sig til forskjellige andre Egne, og den yngler nu i større Antal ved Kjøbenhavn, i Søndermarken f. Ex. ved Citadelsvolden, ja endogsaa i Haverne ved Amalienborg. Den yngler ogsaa mange andre Steder i Landet, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det var værdt at undersøge, om man ikke i ethvert Tilfælde ved frivillig at frede denne Fugl kan opnaa, hvad man sikkert ikke opnaar ved alle sine Anstrengelser for at indsamle Oldenborrer i den Tid, dette Insekt er fuldt udviklet.

Et æret kongevalgt Medlem bragte det Spørgsmaal frem, om det ikke vilde være rigtigt at stryge Muldvarpen blandt de Dyr, der er fredede. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Fredning, Muldvarpen nyder, i Grunden ikke har Stort at betyde, thi man har undtaget fra Fredningen Blåntekoler, Kunstenge, Haver og mindre Jordlodder; der bliver altsaa i Virkeligheden kun de store, frie Marker og Skovene tilbage, men vil man stryge dem, har jeg slet ikke Noget imod det, thi den kan berede Ulemper, som kunne være følelige nok, og